

Koło modlitwy

Materiały pomocnicze do wybranych slajdów i notatki własne

Slajd 7

Koło obraca się i podąża w jakimś kierunku.

By się posuwać naprzód koło musi dotykać gruntu.

Dla modlitwy kontaktem z podłożem będzie w naszym życiu rzeczywisty czas i miejsce na modlitwę.

Szprychy koła są jak różne formy modlitwy: różaniec, litanie, brewiarz, śpiew, lectio divina, taniec, adoracje, praca, medytacja chrześcijańska....

W w osi koła panuje bezruch. Bez tego bezruchu nie byłby możliwy żaden ruch.

Kiedy zaczynamy mówić o modlitwie, wchodzimy na teren paradoksu - bezruch warunkiem ruchu.

Slajd 9

Modlitwa Jezusa jest jedyną modlitwą.

Zanurzamy się w niej, otwierając na nią nasze serca.

W tradycji Kościoła doświadczenie to nazywane jest modlitwą wiary, modlitwą kontemplacyjną czy też modlitwą czystą. My używamy określenia „medytacja”, która jest trwaniem w bezruchu, w centrum naszego jestestwa, by wraz z Chrystusem dojść do centrum, w którym przebywa Trójca Święta.

Slajd 18

Podwójny sposób czytania wyraża specyficzny charakter chrześcijańskiego oczekiwania przyjścia Jezusa: wołanie „Przyjdź!” i pełną wdzięczności pewnością „On przyszedł”.

Czy możemy szczerze mówić: „Marana tha! Przyjdź Panie Jezu!”? Tak, możemy. Więcej nawet: Musimy mówić! Modlimy się o antycypację Jego odnawiającej świat obecności. Modlimy się w chwilach naszej osobistej udręki: Przyjdź, Panie Jezu, i wprowadź moje życie w obecność Twojej dobrotliwej mocy! Prosimy Go, żeby przyszedł do osób, które kochamy, albo które są przedmiotem naszej troski. Prosimy o Jego skuteczną obecność w Kościele. Przyjdź, Panie Jezu!

Joseph Ratzinger, Benedykt XVI (Jezus z Nazaretu)